

מ"ת 28675/01/22 - מדינת ישראל נגד אונור קלש, ריצ'רד טוט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 28675-01-22 מדינת ישראל נ' קלש ואח'

לפני כבוד השופט ציון קאפח
המבקשת
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ארז ריכטנברג
נגד
המשיבים
1. אונור קלש
2. ריצ'רד טוט
על-ידי ב"כ עו"ד אלי כהן, עו"ד איריס טוביאנה, עו"ד רינת בנתורה

החלטה לראיות

לגבי משיב 2

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום שתוכנו יפורט על-פי הרלוונטיות, וחלקו של כל אחד מהם.
2. כתב האישום המתוקן מונה שלושה אישומים, כאשר הראשון מיוחס לשני המשיבים, האישומים השני והשלישי מיוחסים למשיב 2 (להלן - **המשיב**).

עובדות האישום הראשון

3. ביום 13.8.22 סמוך לשעה 23:32, הגיע משיב 1 עם אחר לפאב ברמת-גן. אותה עת עבדה במקום מי שהייתה בעבר בת-זוגו של משיב 1 (להלן - **אלינה**), הוא ביקש לדבר איתה, אך בעלי הפאב מנעו זאת ממנו. המשיב בתגובה, איים על אחד הבעלים, איליה (להלן: "**המתלונן**"), כי ישרוף אותו ואת הפאב. סמוך לאותו מועד גמלה החלטה בליבו של משיב 1 להמית את איליה, והוא קשר קשר עם המשיב להוציא את החלטתו אל הפועל.

המשיב הצטייד באקדח דו-קני. ביום 14.8.21, הגיעו המשיבים עם שניים אחרים אשר זהותם אינה ידועה למבקשת לצומת רחובות ברמת-גן, הסמוך לפאב. המשיב יצא מהמכונית בה נסעו, הלך לכיוון הפאב על-מנת לבחון את המתרחש בו, ולוודא כי ניתן להוציא את התכנית לפועל. הוא חלף על פני הפאב, חצה את הכביש והמתין בסמוך. אותה עת סמוך לשעה 01:50, יצא משיב 1 מהרכב כשהוא

עמוד 1

נושא על גופו את האקדח והלך לכיוון הפאב, נכנס לפאב בשעה שאיליה ישב במקום, ההומה אדם. מסיכה כיסתה את פניו של משיב 1 וכובע קפוצ'ון על ראשו. הוא נעמד בכניסה לפאב וירה לכיוונו של איליה בכוונה להורגו, אולם אמה של אלינה, אשר נכחה במקום, הדפה את משיב 1 בשעת מעשה, ומנעה ממנו לפגוע באיליה. מיד לאחר מכן, נמלטו המשיבים בריצה אל הרכב, ונסעו במהירות מהמקום עם האחרים.

הוראות החיקוק המיוחסות למשיב הינן כדלקמן: קשירת שקר לביצוע פשע (רצח), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) וניסיון רצח, עבירה לפי סעיף 305 לחוק.

האישום השני מיוחס למשיב 2 בלבד.

ביום 14.12.21 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המשיב בגין חשד למעורבותו באירוע נשוא האישום הראשון, וביום 19.12.21 הוא הוכרז כ"חב מעצר" במערכת המחשב המשטרית.

ביום 21.12.21 סמוך לשעה 02:07, עת שהה המשיב עם אחר ברכב בחניון, עוררו השניים חשדו של שוטר, אשר ניגש אל הרכב וביקש מהם להזדהות. המשיב מסר בכזב לשוטר את פרטי אחיו במטרה להונות את השוטר, ובנסיבות אלו, לא יכול היה השוטר לדעת כי עסקין במשיב, ועל כן לא עצר אותו.

על אלה יוחסו למשיב העבירות הבאות: התחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק, והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

האישום השלישי עניינו עבירות תעבורה והוא מיוחס למשיב בלבד: עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה בשכרות (בגופו נמצאו תוצרי חילוף חומרים של קוקאין וקנאביס).

4. בד בבד הוגשה בקשה למעצר השניים עד תום ההליכים.

5. ב"כ המשיבים הסכים למעצרו של משיב 1 עד תום ההליכים, משום שלדבריו, טרם קיבל את כל חומר החקירה בעניינו, והוא שומר על זכותו לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר ולטעון בעניינו את כל הדרוש. **בראשית הדיון לראיות, ובהסכמת ב"כ משיב 1, הוריתי על מעצר המשיב 1 עד תום ההליכים.**

הדיון בראיות לכאורה מתמקד באישום הראשון בלבד.

טיעוני הצדדים בתמצית

6. לטענת ב"כ המשיב, אין ראיות לכאורה כי אכן מדובר באירוע ירי או אירוע בו היה מעורב נשק. לדבריו

"זו הנחת היסוד העומד בטיעון הגנתו של משיב 2".

טענה זו משתית הסניגור על 3 נדבכים: א. אמירת המתלונן כי הכדור היה כדור סרק. ב. היעדר ממצאים פורנזיים בזירה. ג. החלטות שיפוטיות אשר ניתנו במהלך מעצר הימים, הן ע"י בית משפט השלום והן ע"י בית המשפט המחוזי אשר דחה ערר המשטרה אודות שחרור המשיבים.

עוד הוסיף שאין ראיות לכאורה, לפיהן המשיב היה בקרבת הפאב או תצפת לעבר הפאב שעה שמשיב 1 נכנס לתוכו.

הסנגור הוסיף וטען כי אין כל ראיה לקשר כלשהו בין משיב 1 למשיב עובר לאירוע. כך למשל, אין כל ראיה לקשר בין השניים באמצעות טלפון נייד או בכל אמצעי אחר.

לבסוף, הסנגור חתם את טיעונו כי בשום שלב עד למעצרו של המשיב, ביום 22.12.21, מעל ארבעה חודשים לאחר האירוע, לא הוחשד המשיב בדבר.

ב"כ המבקשת הפנה לחומר הראיות .

בהחלטת ביניים מיום 19.9.22 הוריתי לצדדים להשלים בכתב טיעוניהם אשר לגרסת שני המשיבים בסוגיית הירי.

מתן ההחלטה נדחה על מנת לאפשר לצדדים להידבר ביניהם. אתמול קיבלתי הודעה כי המהלך לא הסתייע.

דיון והכרעה

שתי הערות מקדימות

הראשונה- החלטות בהליך מעצר ימים, אינן מהוות מעשה בית דין או ממצא חלוט. הגיונם של דברים פשוט.

בהליך מעצר הימים תמונת הראיות טרם מלאה ונדרש מהיחידה החוקרת להציג חומר חקירה שיש בו להקים חשד סביר. משכך, יש לדחות טענה זו.

יתרה מזו-כיוון שהסניגור מבקש להיכנס בשערי הליך מעצר הימים, יש להפנות למ"י 50163-12-21. בגדר הליך זה נעצרו שני המשיבים מחדש. הוברר, כי אגב חקירת פרשה אחרת בבת ים עלו ממצאים אשר שפכו אור על הפרשייה הנוכחית.

השנייה- עניינם של שני המשיבים כרוך זה בזה, כפי שיפורט להלן, ועל כן לא יהיה מנוס מלהתייחס לחלקו של משיב 1 אשר זכויותיו לטיעון עומדות לו כמובן, כפי שנאמר בהחלטה אודות מעצרו עד תום ההליכים.

עיינתי בחומר אשר הוגש לי ואלה הממצאים הלכאוריים :

א. דו"ח צפייה של רס"ב טל סוחו מיום 16.12.21 מעלה את התמונה הבאה: המשיב זוהה באמצעות מצלמות עיריית רמת גן מרגע הגיע המכונית לצומת כופר הישוב, רדתו מהמכונית והגעתו רגלית לפאב כשתי דקות לפני האירוע (ראה סעיף 4.5). אלמוני עטוי קפוצ'ון מגיע לכניסה לפאב מוציא דבר מה כהה מכיס הקפוצ'ון, מכוון אותו ואז אשה צועקת ברוסית "לא", **דוחפת אותו ונשמע קול נפץ בודד**. מיד לאחר מכן, נמלט האלמוני מהמקום כאשר אחר מנסה להכשיל אותו (ראה סעיף 4.11). אותו אלמוני זוהה ע"י החוקר, על פי היכרות מוקדמת מתיק אחר, כמשיב 1 לאחר שהקפוצ'ון החליק מעל ראשו עת נדחף ע"י אותה אשה אשר הוברר כי הינה אמה של אלינה (ראה סעיף 14.12.2). האקדח בו נעשה שימוש, אינו אקדח רגיל. האקדח דומה לאקדח דו קני מאולתר, על פי צורתו, אופן הדריכה ואופן האחיזה, אשר נתפס במסגרת החקירה האחרת. עוד נקבע בשנית, על פי מצלמה נוספת, כי אמה של אלינה דחפה את משיב 1 עת כיוון את האקדח (ראה סעיף 4.12.3).

בסריקת המכשיר הנייד של המשיב יש תמונות "סלפי" של המשיב כשהוא אוחז אקדח זהה בצורתו לאקדח בו עשה משיב 1 שימוש (ראה סעיף 7 לדו"ח סריקת מכשיר של מפקח ניר ידגאר מיום 28.12.21).

בשעה 01:53 נצפו שני המשיבים רצים לכיוון המכונית שהביאה אותם ונכנסים לתוכה (ראה סעיף 4.16).

המשיב 1 זוהה גם ע"י המתלונן (ראה דו"ח פעולה של סמ"ר ח'דר ראיד מיום 14.8.21).

ב. קודם לכן, שני המשיבים, עם שניים אחרים, נסעו באותה מכונית (מאזדה). המכונית חנתה **במקביל** למכונית אחרת שעה שהיה לה מקום חניה פנוי בסמוך. המשיבים ירדו מהמכונית **אך התפצלו** כאשר כל אחד מגיע בדרך אחרת אל הפאב ובשעה שהמשיב מקדים את משיב 1. **אותה עת, השניים האחרים ירדו מהמכונית והם נצפים מתעסקים בלוחיות הרישוי, זה מלפנים וזה מאחור**. הדעת נותנת כי ההתעסקות בלוחיות הרישוי נועדה לטשטש מספר המכונית.

התנהגות זו הינה בבחינת התנהלות קונספירטיבית לכל דבר ועניין.

איני יודע מה היה אמור לעשות המשיב עת הגיעו לפאב. האם להתריע בפני משיב 1 על קשיים אפשריים בביצוע הירי (נוכחות שוטרים או כל קושי אחר), או למתן עזרה בעת הצורך וכו'. אך הדבר אינו מעלה ואינו מוריד בבחינת **"הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו?"** (ספר עמוס ג, ג). כך אין הדבר מעלה או מוריד אשר לדרך התקשורת בין השניים באותו רגע.

ג. בהתכתבויות בין המשיב 1 לאלינה יש ראשית הודייה. הוא הודיע לה כי הוא צפוי למעצר **וכי ירה אתמול לנגד עיני 20 אנשים** (ראה עמ' 42 לדו"ח של רס"ר טל אורן מיום 9.9.21 אודות סריקת מכשיר נייד של משיב 1).

גם למשיב 2 יש ראשית הודייה כשאמר לחוקרו כי הוא צופה שיצא מהכלא בעוד 10 שנים.

ד. למשיב 1 היה מניע ברור משום שהוא נטר טינה כלפי המתלונן אשר, לדבריו, גזל ממנו את חברתו עת היה בכלא. המשיב 1 אף איים מפורשות לפגוע במתלונן.

ה. ההתכתבות בין שני המשיבים עובר לאירוע (רס"ר טל אורן עמ' 34) כאשר משיב 1 שואל את המשיב האם הם (המשיב והשניים האחרים שהיו במכונית) חמושים וזה משיב לו ש"למיקי" יש אגרופן, ולו עצמו יש סכין. עוד מבקש המשיב ממשיב 1 כי יוריד להם מסיכות וכובע. התוכן מעיד על כוונה למעשה אלים. שאלת משיב 1 את המשיב האם הוא והאחרים חמושים, **מבלי שהמשיב מביע תמיהה לשם מה עליהם להיות חמושים**, מעידה בעליל כי המשיב ידע היטב **ומראש** אודות יעד הנסיעה והכוונה לפגוע במתלונן.

והעיקר-**אם אכן הכוונה הייתה לעשות שימוש בכדור סרק, מדוע שאל משיב 1 האם האחרים חמושים**
!?

לא נעלמו ממני הקשיים עליהם הצביע הסניגור אך אין בהם לפגום בתשתית הראייתית הלכאורית ויש להם מענה על פי מיטב הבנתי.

1. שימוש בכדור סרק- אם אכן המשיב 1 עשה שימוש בכדור סרק, לשם מה הייתה ההתנהלות הקונספירטיבית עד הגיעם למקום.

2. מדוע משיב 1 לא טען זאת בחקירותיו במשטרה. מה פשוט היה, מבחינתו, לומר כי עשה שימוש בכדורי סרק על מנת להטיל אימה על מי שלכאורה גזל את חברתו.

בהחלטת ביניים, ביקשתי לדעת האם מי מהמשיבים, ובעיקר האם משיב 1, טענו בחקירותיהם כי נעשה שימוש בכדורי סרק.

ב"כ המבקשת הפנה אותי בסוגיה זו לחומר הראיות, ממנו עולה בבירור כי גם כאשר הוטחה במשיבים האפשרות כי עשו שימוש בכדורי סרק, הם העדיפו למלא פיהם מים.

אני ער לכך כי למשיבים שמורה זכות השתיקה. אולם, הדברים מובנים , בתשובות העלולות להפליל אותם. בנדון זה, שתיקתם יותר מתמוהה משום שהיא יכולה הייתה לחלץ אותם מהאישום של ניסיון רצח.

3. אשר לשאלה, אם אכן נעשה שימוש בתחמושת חיה, כיצד זה לא נמצא במקום תרמיל של כדור, או כל ממצא אחר. התשובה לכך פשוטה - המתלונן הודיע לשוטרים אשר הגיעו למקום כי מדובר באקדח דמה.

אין חולק כי המתלונן אמר כן על **יסוד סברתו** כי אם לא נפגע "מטווח אפס", אזי חזקה כי מדובר בכדורי סרק. בנקודה זו יש להזכיר כי אמה של אלינה הדפה את המשיב 1 עת כיוון את האקדח לעבר המתלונן.

לאור דברי המתלון , לא הוזמנה לזירה מעבדת מז"פ ולא נעשה חיפוש כדבעי אחרי ממצאי ירי. להיעדר התרמיל יכולות להיות סיבות רבות, אפשר מחמת טיבו של האקדח או כל סיבה אחרת, אשר תבוררנה במהלך ליבון התיק העיקרי.

על יסוד כל האמור לעיל אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

נדחה לדיון המשך ליום 28.9.22 שעה 09:00.

משיב 2 בלבד יובא משב"ס.

ניתנה היום, כ' אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022

חתימה